

„Kiekvienam pranašui, kurį Allahas siuntė prieš mane tam tikrai tautai, turėjo savo pasekėjus ir bendrininkus, kurie sekė jo suna ir vykdė jo įsakymus

Abdullah Ibn Masūd (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Kiekvienam pranašui, kurį Allahas siuntė prieš mane tam tikrai tautai, turėjo savo pasekėjus ir bendrininkus, kurie sekė jo suna ir vykdė jo įsakymus. Po jų ateidavo žmonės, kurie kalbėdavo tai, ko nedarė, ir darydavo tai, kas jiems nebuvo įsakyta. Kas kovoja prieš juos savo ranka, tas yra tikintysis; kas kovoja prieš juos žodžiais, tas yra tikintysis; kas kovoja prieš juos širdimi, tas yra tikintysis; o po to nėra tikėjimo net ir garstyčios grūdo svorio.“

[Sachych] [Perdavė Muslim]

Pranašas pranešė, kad kiekvienas pranašas, kurį Allahas siuntė tautoms prieš jį, turėjo artimus draugus, šalininkus ir nuoširdžius kovotojus iš savo tautos, kurie buvo pajėgūs perimti jo pareigas po jo mirties, laikydamiesi jo vadovavimo ir įsakymų. Šie teisingi pirmtakai vėliau buvo pakeisti žmonių, kurie neturėjo gėrio: jie kalbėjo tai, ko nedarė, ir darė tai, kas jiems nebuvo įsakyta. Kas kovoja prieš juos savo ranka, tas yra tikintysis; kas kovoja prieš juos žodžiais, tas yra tikintysis; kas kovoja prieš juos širdimi, tas yra tikintysis, tačiau po to nėra tikėjimo net garstyčios grūdo svorio.

<https://sunnah.global/hadeeth/lt/show/3480>

